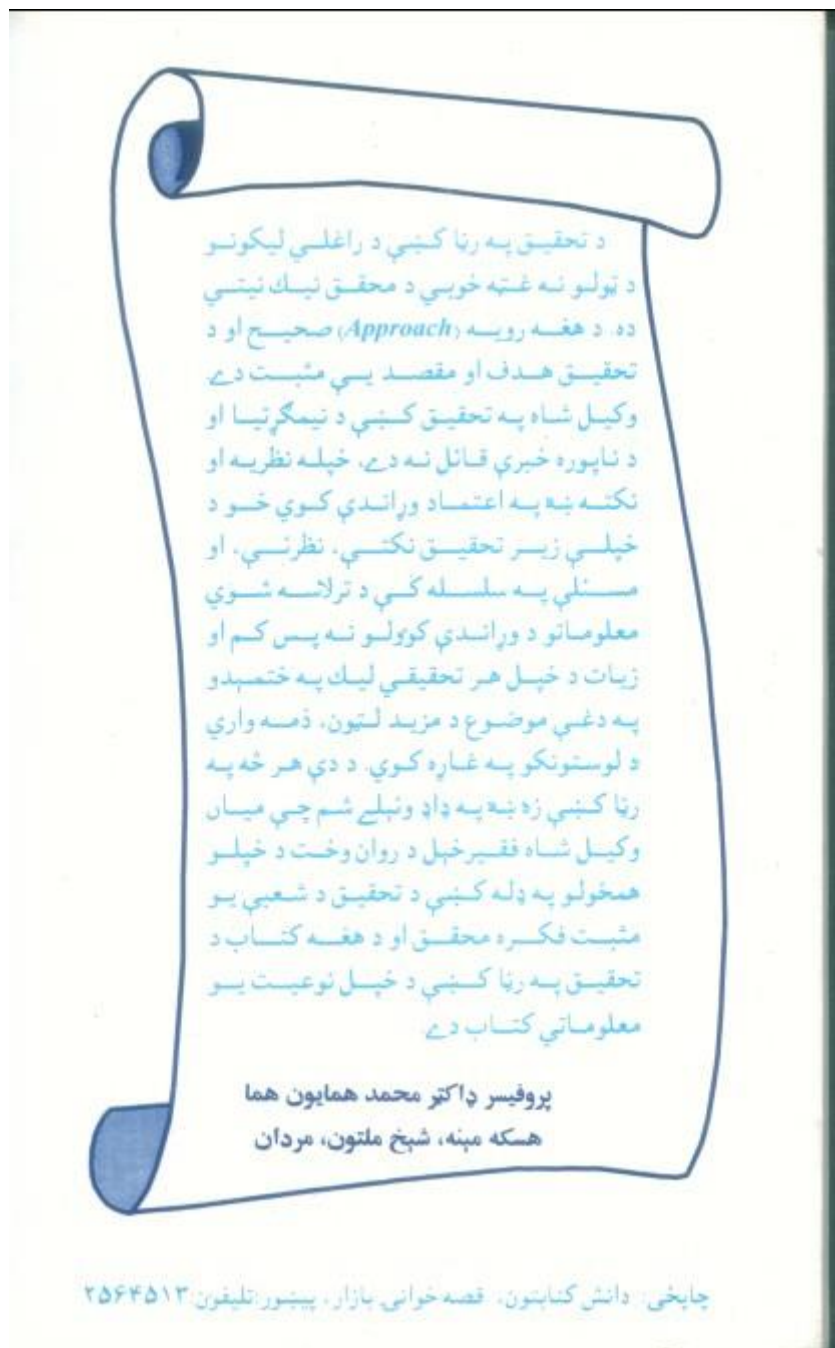

د تحقیق په رڼا کېږي

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

د تحقیق په رڼا کېسې

میان وکیل شاه فقیرنچل

تروئے

دخچک مورپلارپه نوم
په کورچي نورشه
دچاپه د عاکانوچي زه د
دناپه لتون يم

مياک وکيل شاه فقيرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـ	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچس منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کېدې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لار ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړه پهاو دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو دیوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وگڼي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد دیوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټوله نواړي او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد مزره نیوے شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه په ذهنی توگه تیاروي د تحقیق دلارې خندا نوله زړه نه بائیلی، د موصلي ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره گت ته ښه په روڼ تشدې وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دسې چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رنیا کبني سرته
ورسول شي ځکه چي د تحقیق ادا نه په کوتلي دلیونو ،
قلبي مسودو ، دستاویزاتو او په زرو چاپي موادو ولاړه
وي دیو محقق دچلې مطالعې په رنیا کبني د زرو نظریو
رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره دغور و فکر نوې نوې سنکې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخړي هم قطعې
او حتمې نه شي کتلی کېدے د تحقیق سره هېشه نوې مسنې
را پیدا کېږي او د زرو مسؤل حل را اوځي د حل تحقیقي کار دماضي
په خواله د مستقبل د محققینو دپاره دیوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخړي د تحقیقي رسمیاتو دیورث کوونو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققینو ته ددغې تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذ ونو ته په رسېدو کېږي گرانې
پېښې او یا ورته بیخي او نه رسي او په نتیجه کېږي دغه
تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاویز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کېږي د تحقیق دلارې سواره
دېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کېږي څه کار کړے ده
نو دهغې دېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاری ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بغير په یو اځي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمېره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم او زيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې تود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کيڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر اړو کتې
شي او زمونږ د رانه تحقیقي او شونډه د تحقیق د دغې شمیاري
اصول په رنیا کښې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو
اړانه ده - په تحقیق کښې د روایتونو، اهمیت په چل ځاښه
ځکه چې په اسلامي طریق تحقیق کښې د روایت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وږند
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه د شک و شېبې
صفت گنجائش نه پاتې کيږي د حدیثونو په سنجولو او حدرولو
کښې د علم حدیث ماهرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهادیثو یو لویه
برخه یې راغوره کوي ده چې د اسلامي فقه د پاره د ښادکار
ورکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کښې د روایت
د سنجولو هم دغه بنیاد او گڼو لي شي نو د تحقیق پرې معیاري
کيږي هم او مستند کېدو پرې هم شي نو زمونږ په تحقیقي
ادب کښې پکار راوستی روایتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې رویتي زمونږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري
کوي ده - د زړو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې
یکلي شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د
اصول په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم مسوئله ده -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېلې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونۍ جذبېدې تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هرڅه او هرچاته قبول وي او د هغې په ښخولو خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي کنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو ځنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمے دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونۍ جذبېدو وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شته من کړي د هغه يو غټه نوي دهم دې چې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان دې په يو وخت د ادب په

شيار لسو پېر وپېښې نه دې ايښي او په يوه خله د تحقيق،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښي يو کي نه
 وحي بېکه د خپل طبعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نغوښ کړې دے او د خپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښي پي خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښي د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پښتو د ژوند زمانه پي ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه ناسته
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي مقدمې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقدمه
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښي د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښي د هر علم
 او فن ډمه گڼې شعبي او د هغې دومره بي شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نه. د علم و فن د دغې خود ورو دا نوله مخه،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دے پوهه خلق
 يورون علم، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه مانا
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښي ټول عمر

چڙي هلي ٺٺي جاري سايي ميان وڪيل شاه فقير چيل د وخت په دڙي
ضرورت ډډر بنه پوهه دے نو څنگه هغه د تحقيق و تدقيق په
عمومي شعبه کښي د ځان ډډاره د ځنگو په قامولي کښي د چيل
جدا مجد ميان چيل بڼگ (۱۹۲۳-۱۹۱۱۶) او دهغه کورنۍ پښتو په
فقير نيل ميان کانو ياد پښتو د تاريخي او ادبي کارنامو په حقله د
پښتني او برسر تي خصوصي، ډيپي څانگه (SUB-BRANCH)
نوبته کړي ده - د ميان محمد الله فقير چيل د ديوان، تدوين او په هڅي
مقدمه، د وڪيل شاه د دځي رنگ د تحقيقي کاوش وړومبي نمونه ده
او اوس د دے د تحقيق په رڼا کښي دهغه يوداسي هڅه ده چي دهڅي
په لسو ليکو نوکښي شپږ: مفهومونه د سعيد خټک يوشعر، سديق
څوک دے، ابراهيم څوک دے، فقير چيل بڼگ د شاعر په چټ،
نور شحال خان خټک او حکمت او په پښتو کښي پوهي نيلو مطني لغت هم
دهغه د خورتي د تحقيق د دغه ډيپي څانگي سره تعلق لري - ميان
وڪيل شاه په دڙي حقله زه ډډر خوش بخته گڼم چي هغه د تحقيق
د طبعي رحمان سره ډډښتو ديوي درځي علمي کورني سره تړون لري
او بيا هغه چيل ملاچستونه ديونسي تڼا خرد احساس لاندې
او د قام ولي په يوه لږو نږي جذبه د چيل قام د پيا وړو شراون
د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
کړي دي -
پکار داده چي د وڪيل شاه د نذر لاندې تحقيقي هڅه ډډره
دياندي د نوستونکو هڅي ته راغلي وے، ځکه چي هغه دځي کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
منصوبې په تكميل كې بوخت ووم او په منځ منځ كې ديك لوست
څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه د دې كتاب
اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خوا هڅې په ضد د هسارتيا
په وجه ديل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په نجله دې درنه
تحقيقي هڅه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېصله وه چې هغه
د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دې مره
اوږدې مودې پورې سا را بڼسكله او په يو برنخور د انا نه احترام ي
په زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دې مره هسارتيا زه
نه شم وپېله چې زما دا تار تارين تاثيرات به دهغه د دې د مره
ژور او په خوارۍ ديكې علي او تحقيقي كاوش د پېژند كې
رود هغه د دې مره اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
يقين سره وپېله شم چې زما دا نيمگړې شان يک به د تحقيق په
ډگر دهغه د خوارۍ او دشوا خون نه ډك زړه ستري مزل يو
چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيق په رڼا كې - كومه كتابت شوي مسوده ماته
را كړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
دي په تحقيق كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
يكونونه پرته لکه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ځني شاعرانو د ژوند د
پيلٽنې او د ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې ڪري
دي ڇي د وکیل شاه د ځپل ٿيڻ د مشرانو په حقله د تحقيقي ڪاوشونو
مرکزي او بنيادي منکته وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي د يڪونوپه بنياد موٽڻ د وکیل شاه
په حقله ښه په ڄاڻ وٺيل شو ڇي هغه د ځپل ڪول په تحقيق
ڪاروانو ڪنڀي يوداسي نوار ڪنڀي محقق د ڇي د ځپل هرې تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو (انمونڊولونڊه پس هغې ته
په ڊهر شوانون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا ددغې معلوماتو
په ڄاڻ ځپله تحقيقي مفروضه ښه په پنځو دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڇي د هغې په منلو ڪنڀي تر هغې هڻڻ څه باک نه ښکاري ترڅو
ڇي د بل يو محقق له اړخه دهغه نه په زياتو پنځو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوه نه وي -

د تحقيق په رٿا ڪنڀي دا غونڊا ڪري شوي ڪم اوزيات ٿي
يڪونه وخت په وخت د پښتو په مجلو ڪنڀي چاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندي شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻڻ څه ليک نه دے راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه ځپل ٿي تر
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽک يو شعر -
صديق شوک دے ابراهيم شوک دے او په پښتو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هدفونه دي - دوکيل
شاه د اکوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه بڼه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې دکريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نوميښي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونڙن ذرلهي محقق د زڪرشوي الف نافي د يوڀي
 هڻي نښي په بنياد ستايل شارج په ورومبي خلد مجهوليت د
 تيرونه په ټرا بهر کوولو د انون درونځه د اولاد خني ثابت کړي
 دے -

"سعید خټک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل یک کښي
 وکيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات کارا نو همپس خيل او صدیق الله
 رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ کړي دا نتيجه چي په دې کښي د
 نوشحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذکر دے نېغ په نېغه په
 رد کوولو د قرآنونو نه دا ثابته کړي ده چي سعید خټک د دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي
 د دې وروڼو وروڼو توکي هم ښکلي دي

په دويمه مصرعه کښي د نوشحال د وروڼو ذکر دے -
 دوکيل شاه په خيال دخان نه مراد که چي ښکاره ده نوشحال خان
 خټک د چي د خپلي کورنۍ ټولو شاعرا نو په خپل کلام کښي
 په خان ياد کړي دے نو په دويمه مصرعه کښي دهغه زمانو
 ته اشاره نه ده بلکه دا دهغه د دې وروڼو په ميان جمیل بېگ ،
 شير خان او مير ياز خان ياد کړي شوي دي - د ميان جمیل بېگ
 نه پرته تر اوسه د نوشحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
 ادبي جنيت په حقله خه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
 راغلي نو زمونڙن ذرلهي محقق قياس دهغه د دليلونو په رسنا
 کښي د يقين برید ته ورنژدې شو دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه د زېرې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شېر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے ، او ابراهيم شوک دے - د يونوعيت
دوه جدا جدا تحقيقي يکون، دې زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندگلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه ، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دې نوځکه د پېژندو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکېږي
ديوبل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوتلې تحقيقاتو په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلې وکيل شاه ورومې محقق دے چې دې په شوانخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو د خپلې علمي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نتجه
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبيد
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو ځو د ځې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د ځې او دا لغت ميان تجمل شاه فقير خپل تصنيف کړې د ځې
څوک ځې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان حمد الله فقير خپل
روښې د ځې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کانو د يو گڼامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) ځې د مردان
د کاتنگ په علاقه کښې د او د يکرام نوې کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د ځې، په خپل ځې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د ځې ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د ځې منظومه
سفرنامه ځې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکو شاعرانو د
د ځې د جذبې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي ځې د کومو ليکونو ذکر او شو
په د ځې هر يو کښې د ځې نوې خبرې کوشش شو ځې د ځې او ځې
دا ځې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوې ده ځې په
• هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د ځې - په کتاب کښې ځې
دا ځې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا ځې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د ځې

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه ډېرې معلوماتي خبرې را ټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازه لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو څنې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتي انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو ډېر اهم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زموږ ددغې څې غوښت پاتې
شوي شاکمیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره ډېر اهم مواد
بیا موندل شي -

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د سلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀر و پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوما توڊ پيشڪش براه راست طريقه ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغمي اونه شاعرانه صنعتون پاسته داره وي حڪم چي داسي وڙي نومعنويت او صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا کوي او اهدافي گڊو و يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿري وي چي په کني په ٿي به د لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو چي وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنیادي اهميت ضروري حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په چيل کار د ڄي يقيني تاش و رکوي. البته په تحقيق کني د هم چوما ديگر نيست په شان فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په نتايجومني اڻ بر بيا سي. تحقيق کڙ هر څو يوزر ډ سٽي او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش دپاره مناسب ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئله ده او ددني چل د لاند چي کوڙو دپاره يوه اونده تجزيه ڊر به ضروري ده -

مياں وکيل شاه فقير چيل زلمی دے، د تحقيق کي پڇڻه لار هغه ڄان ته پڇڻه مونيه کري ده په دني صنف کني د نوي نوي موضوعاتو په ډيون چيل تحقيق ته دخلقو دپام راگرځولو شوق او جذبه لري. او ددني دپاره چي هغه کوم ليک ڊول چيل کري دے هغه ساده اوروان دے او د وخت د تپيد و سره

په نور هم منغاو ساده شي. زمونږ ددې محقق ديك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت دے چې په كښې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يو ټكي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته د لوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسايي، كله ناكه د هغه ديك په تكراري اسلوب د ټكي
په معنويت كښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكتې د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كښې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيتي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت دے. وكيل شاه په تحقيق كښې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نكته ښه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكتې، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختهد و په
دغې موضوع د مزيد لټون، ذمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كښې زه ښه په داډو پلې شم چې
ميا وكيل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كښې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كښې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب دے.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملټون - مردان

د کریم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مؤرخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور د څه په يولسمه او دوولسمه صدۍ هجري
باندي محيط د څه په دغه دويم دور کې مونږ د دوو ډلو سره مخامخ يو چې يوه
ډله د ستر صوفي او پير بایزید روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله د اخوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې د روښاني ډلې
مخالفت کښې په وجود کې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بایزید روښان د تموف طريقته وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحریک بنیادې کېښو او
بيا ې دخپل لقب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ابيان
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او ډېرې آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريخ نوم سره ياد کړه شو او ددې کتاب په زد کې د دويمې
ډلې ستر عالم اخوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
او موټل او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه ېې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چشیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
ېې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو گڼو تصنیفاتو او تالیفاتو خوا
هم ووپه ۱۹۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې ېې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې ېې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفیٰ محمد او عبد الخلیم
هم الف نامې یکلي خوددې ته لیکلې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اپښود دے چې په هغې کې د ارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه لیکلې دا ېې د مخزن سره یوهنلے
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق گران او
محترم زلمي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرېب سره سم د الف یا

هر توري په يو بېټ يا پېتونو کېنې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو کېنې يو اصل گڼل کېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وکړيمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه ورکولو - نکه
الف :- الف طالبه الف يو کوره له هيمه
ددې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عکس هغه شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
کل دا غېږ ثبوت دلالت دے
دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکل شو دے د کريمداد د الف نامه شرح ليکلې شوې ده چې
د ربوکسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې دريې شرح په باره کېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې يې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړي مېدا د ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړي مېدا د الف نامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
موتن ته د كړي مېدا د الف نامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطني محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارحې په توگه معرفي كړه دے
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ډېل بل يو كتاب چې د كړي مېځكېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادب يا تو ايجاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميښي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمرخان بن عبدالحليم زوے دے او د عبدالحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل صېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل صېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل صېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل صېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په ساره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل صېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسو اوداپہ ینہ داج سرہ وٹیلے شوچی ددھی شرح شارح عثمان
دے اودگون سرلحقق ہوادمل صہب ہفہ شک پہ یقین کنہی بدیوی
چی واقعی عثمان ددھی شرح شارح دے ددھی مقدھی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او ویکلو پہ کوم کنہی چی دوی یعنی حافظ عثمان
د شرح سبب بناقی چی ہفہ خٹہ اسباب دی چی دا شرح او یکلی شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانوں حاجی البدعت و یقیم
السنن معارف باللہ درویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے حقیق انون کریم سدا علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سی حرف را بزر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روکش و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سی حرف واضح
در روکش شود بہ طالبان حق این یک سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اشان
واسل حق اند برای آنکہ آن اشان واسل حق مارا بحق وصل
کنند و آن اشان وصل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بدست ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجم در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ ~~محمد عثمان~~ « كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سوره
و وضعه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي ليکلي شوي دي چې د کويحداد د
الفنايي دوه شرحي نورې هم شوي دي چې نومونه کلمات لوانيات
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلې شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مبداء که
حق سبحانہ تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم " واصله الحق "
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چھی پہ دی د خدائے پاک پہن ند نه
او د حق ر نیا وه او د ا هس خه دی د پاره د عمل او د حق د پشند نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحہ شی او حق سره ملگری شی
او ددی شرح سبب هم دا وو چھی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کوئی دا مقدمه
د پرہ تفصیلی ده خو په دی مقدمه کبھی چھی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هېواد مل صب هغه شک چھی عثمان شارح دے
او که نه په یقین کبھی بد لپدی هغه به دلته دا و پم چھی هغه
دارنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیضی شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېنې مادمقدمي نه هلته په
 لهائ هغه حصي او ليكلي دكومې نه چي نونه معلومات موبن ته تر
 لاسه كېنې او كېدې شي چي په دې مقدمه كېنې نور هم خه داسې
 وي نو تر كومې چي ما دا اوكتله مونورپه كېنې د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس دالف نامې شرح
 شروع كېنې چي د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي كوم چي محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو چي ذکرې په دې مضمون كېنې
 راغلي ليكلي نودلته دغه آخريني اقتباس ليكم چي په كېنې حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را از دين غير حق
 در هر دو سرائے بمرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۱) قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محتوم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کښې حقه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کښې توغا فظ محفوظ کن عثمان
توا ازديدن * درج دے اولته زما سره د نسخې په آخر کښې د "توا" په
ثانے عشي را ازديدن دغه شان په هغې کښې "در هر دو جهان" يکلي
اوپه دې نسخه کښې "در هر دو سره" * يک دے -

دغه شان د کتاب ټيکو نېټه په هغې نه ده يکلي اوپه دې نسخه کښې
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید يکله شوعه چي مياشت
او ورځ ترې معلومېږي ټوکال چي نه دے يکله -

په دې شرح کښې د شېبې و پانېو اضافي يک هم شته چي د الف
ناهي د شرح سره حقه تعلق نه لري بسکه د الف ناچي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصيل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چي ددغې سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار که انحضرت پتہ میفرماید -

اسے غلام بر توباد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا هرگز میسر نمی شود ای غلام نفقه کن پس از آن
اعتزاز کن از آنکه هر که عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود که سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق به مقدمه کتبی نور معلومات نوشته چي
دے د کوم هائے دے نوگوان محترم زلمي هيواد مل ميب د خپل کتاب
”د هند د کتابخانو پښتو خطي نسخې“ او بل يو کتاب ” په هند کتبي د
پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پراونه ” کتبي ليکلي چي اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحليم بن عبد الله بن اخوند دروېزه
اولاد کتبي دے او بيا د اهم ليکي چي په تقي نک کتبي د عثمان شرح مايلدلی
کتبي او د شرح دارو ا بناد قاضي محمد عمران تونکي په خطي مجموعه
کتبي پرتکه ده د غه محمد عمران د عثمان د خپل خاندان سره تړي او
وايي چي په دې نسبت سره عثمان زموږ د خاندان سره تعلق لري او
کړی دې دارنگه ملا وېږي - و نسخې خاوند د قاضي عرفان بن عمران
بن عبد الحليم زوی دے او د غه عبد الحليم په زامنو کتبي دوه تنه
ياد شوي يو عمران او بل عثمان -

د دې بيان نه معلومېږي چي د عثمان متعلق معلومات نشته
چي دے د چاپه اولاد کتبي دے نوکه موزن دې اضافي عبارت ته غور
او کړو موموزن خه ناخه اندازه لگولے شو چي عثمان د چاپه اولاد
کتبي دے دا خبره هم کول غواړم چي زه خه وايم د عثمان متعلق نو
دا زما خپل يو سوچ او تحقيق کېدے شي د خه ختي خبره نه ده کېدے

شي ٻي غلط وي ڪه مون پڌري په دي يوه نيمه ڪوبه سوچ اوکرو
لکه ٻي وايي -

پس اسي غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه بر مجاهدات شاکه
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان انخوند درو پزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي دسلسله
قادريه سره تعلق لري لکه ٻي. اروا بناد عبدالمجيد اثر افغاني صيب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د انخوند درو پزه په بيان کښي يکي
انخوند درو پزه د پيس بابا عليه الرحمه د بند نه لاس نيوه
کوي ده ٻي بياروستو هغه ټي خپل خليفه او ماڙون کوي
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهرو رديه - چشتيه او
کبرويه کښي اجازت ورکوي او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کوي وو -

په دي اقباس او عثمان په اقباس ڪه غور وکوي شي نو داسي
معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان د انخوند درو پزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي ٻي زما په خيال ددي تعلق ساتلو
وجه د نيکه او نمسي ده او په دي وجه عثمان د خپل نيکه کريم داد
د الف ناي شرح يکي او زما د تحقيق ياد ٿي په دوسره د گسرين
محترم زلمي هېو د مل صيب هغه شک ٻي عثمان بن عبد الله بن عبد
انخوند درو پزه په اولاد کښي دے په يقين کښي بدلېږي او د قاضي

عمران خان ٿوئي دغه خبره رد ڪوي چي عثمان زمونڙن په خاندان ڪنڀي
 دے۔ وس ددي شرح باره ڪنڀي به بن ليکل وکرو۔ شرح په توره
 سياهي په خه نستيقي ڪنڀي ڊږه څڪلي ليکي شوي ده اوسره سياهي
 هم په ڪنڀي ڄاڻي په ڄاڻي استعمال شوي په ددي شرح ڪنڀي انوندا ڪوئيداد
 په محقق سره ياد ڪړي دے اود الف ناهي دشعر نه څڪنڀي ڄي "قولم"
 الفاندي په سره سياهي ليکي اود دغه شان ڄي شرح په "ش" سره په سره
 سياهي ليکي ڊپاڻو شمير ڄي ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ ڪنڀي لري ڙبه پارسي
 ده کاغذي ڊيل دے دشرح په اقتدا ڪنڀي مقدمه ده او په آخر ڪنڀي څه
 وځاڻي درج دي چي دا هم په دغه شپڙو اضافي پاڻو ڪنڀي يک دي۔
 ددي قول بحث خلاصه داده چي کومه شرح سر محقق گران زلي هيواد مل
 مپ په رياست ٿونک ڪنڀي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه ڪنڀي ليدلي
 کتي اولاد تراوسه په ددي سيمه معلومه شوي نه ده دغه شرح در اقم ش
 په قلبي شکل ڪنڀي په ڪتابخانه ڪنڀي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
 ددي مقدمي په رڻيا ڪنڀي مونڙن دا وڙيل شوي چي عثمان ددي شرح شارح
 دے او عثمان انوندا دروڙه بابا په اولاد ڪنڀي دے اود گران هيواد مل مپ
 دور ڪري شوي شجري عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوندا دروڙه
 مطابق صهي ده نه چي د قاضي محمد عمران ٿوئي د خاندان سره تعلق لري
 په ددي مقدمه ڪنڀي عثمان ددي شرح نوم "واصله الحق" اڀنودے دے دغه
 شان ڊکويمداد الفنامه د عبد الله قصوري "کلمات الوفيات" د حاجي
 بهادر ڪوڙاڻي "مفتاح الدقائق" اود عثمان "واصله الحق" په نومونو
 شرح معلوم شوي دا وو ددي شرح متعلق زما تحقيق چي مي دخپو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمداد قلمی نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمی دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمی په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت با جوړ ملکنی اچنسی -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور فخر پښتو ادب ته ځان ورکولو کښې د پوره لويه برخه ده او په دغه کور کې کښې د پروفېسور شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولو نه سترو او عظيم مقام خوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک و غېره او دغه شان د خوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم و غېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خټک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې او يو د پرېښه صاحب ديوان شاعر ټېښوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوستو خداے ته منظور شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه بيكلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانكه تحقيق پرې پكار دې چي ددغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي كه نور هم خه معلومات نه وي نو
 پكار ده چي دده د شعرونو په رڼا كښي خپلونه ر تحقيق او شي چي
 ټوك دے . گني دغه شان به ې ټوك د افضل خان خټک زوي ياده
 او ټوك ې د چا بيل چا خكه چي اكثر زموږ د خپلوند والو ته د چا نوم
 روكي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ې د هغه زوي كوي وې پرې سرخو ب كوي
 چي لا ديوان به ې گوري د بيل بيل شعر جاړه به ې اخلي د تحقيق په تله
 به ې تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يا لوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي كاظم خان شېدا پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه كښي زموږ عالمانو گډ كوي او آخر ې د افضل خان زوسته ترې پور
 كوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ې
 كړو . ددې قولو په ديوانونو كښي چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوك دي خو بس د چا پر چل حالاتو مطابق ې په
 قياس سره ثابت كوي .

د سعيد بابا په ديوان كښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان كه اطلس د اشعارو و دني دي

د ديو دريو روڼو ټوكي هم بيكلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خلیل ادره اشاعت سرحد ستمبر ۱۹۴۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله څپله راځي د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېش کړي لکه د شال په توگه به د دې ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د سرزې يو اقتباس پېش کړو په دې اقتباس کېني هېښ خلیل مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پس ې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خلیل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نور شمال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمي پېښور نيورسي

نه نور پې پې په صفحه ۸۰ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چې د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چې علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوښ دے. سعيد
په يو رباعی کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

ددې درېو روڼو ټوکي هم ښکلي دي

د خان له مطلب دوشحال خان دے او ددې دروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چې درې واپه د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صدیق الله ريښتين ښځې نه
ددې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چې نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي نو تر کومه چې په دې شعر باندې تحقيق
شوے نو که دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل صېب د دوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک، یاد کړي اورښتين
صېب د دوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان یاد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجرأت مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توګه ځې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا دخپل زامنو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کڼونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې تر پې مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دادې چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي تر لاسه شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېښلې شو.

گران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبدالقادر خان سکندر خان اخیستې او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستې - حالانکه که
په دې شعر موزون د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضمیمه
ده چې د سعید بابا په دیوان کېنې درباغي دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقع یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بېله لیکلي شوي رباغي ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

که غور او کپے شي نو دې شعر رومني مصرعه باندې مو
 ټول متفق يوچي د "خان" نه مراد نو شحال خان خټک دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اکثر ددغه خاندان شاعرانو
 نو شحال بابا په "خان" کلمه سره ياد کړے - او دا لفظ يې د نو شحال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کني استعمال کړے نو
 هر کله چې د دې خان نه مراد نو شحال بابا دے او موين ټول يې منو
 نو ورپسې مصرعه "د يو دريو رونيو توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد خټکه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وې چې د خټکي مصرعي ته
 نو شحال بابا مراد دے او چې هر کله دغه شان خبره کېږي چې د "خان"
 يعني نو شحال بابا شاعر ښکلي دي نو ورپسې "د يو دريو رونيو" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خټه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسې کېدے شي چې د سعيد خټک "د يو دريو
 رونيو" رونيو نه مراد د نو شحال بابا رونيو نه مراد وي لکه چې
 نو شحال بابا وايي -

يو مې سکه روږدے چې لار د حق نيولي

دو رونيو مې نور دي يو په نم دوهم مې نم

کليات نو شحال

نوچي هر کله د نو شحال بابا د دې رونيو شته چې دهغوي نومونه

دا رونه دي - د سکه روږدے چې مراد فقير جيل بگ دے د دې دوو رو

مور خلوزی وه دوه روپنه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
روپو اشعار هم بنکلي دي حکه چې محکبې د خان ذکر دے او ورپې
وايي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
سباق نه پته لگي چې محکبې ذکر شوي سري روپنه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضحه داسې ليکي وو -

"دديو درپو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شحال بابا دغه درې واړه روپه
هم نه شاعران وو او شعرونه ئې ليکلي وو چې په دغه روپو
کېنې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کېنې پښتو
اکېلوي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدية په نومونو قلعي
پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روپنه شمشېرخان او ميربازخان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار وو يا دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنڀي معلوم وو
نوڪله ڀي "خان" د دري روڻو بيان ڪرڻ دے - او دغه شان
د پرڇپڻ نڊوال اوس هم دا وائي ڀي دعو شحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته ڀي ڇه شول ڪڍڻ شي ڀي چا سره
ڪورو نو ڪنڀي پرا ته دي او بنا ڀي نه - زما دڀي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ڀي د سعيد بابا دڀي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ڀي د خان زمان
اشرف خان - عبد القادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده ڀي هر ڪله سعيد
خپله شعري ڪي نوبيا و لي په دغه در پورو نو ڪنڀي خان حساب
وي دري روڻه نو پکار دي ڀي نور وے - سعيد بابا په ڪنڀي نه
دے شمار و لي ڀي شعر خود هغه دے - دا وو زما دڀي شعر متعلق
ڇپر نه خود ته ره بيا يو ڇڻ دا خبره تڪرار ووم ڀي زما دا ڇپر نه
يا راڻي ختمه نه ده او نه صي ڪڍڻ شي خود خپلي پو ڀي په رڻا ڪنڀي
ترې زما دغه مراد وو - ڪڍڻ شي ڀي نور قدر مند پوهان محققين
ترې نه بنه او صي ڇپور را و با سي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- پښتو میاشتنی مجله گڼه ۲ - ۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
د پښتو اکېډمی پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږن ژبي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواوشا کښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډمي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښو
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور، خور و شا
اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحی جیبی پښانه
شعراء اول ټوك كښي په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انقايي كښي يك دي په

پټ سټوري پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښي

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰ ۵۰۰

په كابل كښي د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰۰۰۰

ټيټې له اړخه د ارواښاد خېر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لكه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښي يكي -

صدیق هم زمونږ د هغو پنځو ايسو شاعرانو څخه
د ټپي سوانح او پوره واقعات ټي موزن ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که څنگې
وېشلې شوي ټپي ارواښاد جيبې ټي ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ټپي ديوان صدیق چاپ شو - د صدیق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ټپي د صدیق
د ژوند حالات دغه ځای ځای ځای کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ټي ځای کړم خو دا هم ليکم ټپي زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ټپي ټپي نوم، درانه محققين يکوال پرې د خپل
تحقيق په رڼا کې راټي ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي د ټپي
ډېر پنځواني شاعران تېر شوي ټپي ډېر مالمانو محققينو پرې
بڅولنه کړي او ډېر بنسټونه رسېدلي او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېر لوی مقام حاصل د ټپي خوشحال بابا د ټپي
که د هغوي گڼ زمانې ټپي پښتو ادب ته ټپي په نثري او منظوم
توگه لويه برخه وربخېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې جيل
بېگ جمال خان او په روحاني دنيا کې په خواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او ليکلې نو هر کله ټپي دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشنوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلي دي
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد د او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ېې نوم تياره کې پروت د د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ د د جميل بېگ د جمال خان زوي
د د او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديالو زامن وو خور ېې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د د او د فقير بابا
په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د د چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمي اکوړه خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شو د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشري

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلي دي
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد د او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ېې نوم تياره کې پروت د د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ د د جميل بېگ د جمال خان زوي
د د او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديارلس زامن وو خور ېې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د د او د فقير بابا
په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د د چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمي اکوره خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوه د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشري

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کښي مشر وو د فقير بابا د وقات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کښي ځان له چار ديوار کښي دے په خپل ځاندا
کښي د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربنده عالم شاعر
صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کښي شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښي ستر ماهر الساب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۷۱ پښتو اکېډمي پېښور پونډي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان دا ذکر نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربنده شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کښي د افغانستان ستر څېړنوال گران هواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کښي چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

۵ -

یک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس راځو
د دیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د ځای
ځای کېنې او سټک پېژندنې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږونځای
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راځوي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن قوچ ماتی او خوره چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره قوچ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د ننگ د پاره

سور په شهزاده کا دغه تورخوځي نېټې

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 بهه بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنان نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 دهڪ د ڪلچر مٿان معلوم ٿئي چي دے به (۱۶-۸) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زيب بدنه
 وي. د دغه جگه ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زيب بدني ٻنهي ۱۰۷۰ ه ق بناي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زيب بدو ٻنهي هم سڄي معلومه
 نه ده ٺوڪ ٿي دنوشحال بابا مش ڪنبي او ٺوڪ ڪتر دنوشحال بابا
 د زيب بدو ٻنهي ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زيب بدو ٻنهي به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخلو نو د زيب بدو ٻنهي ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجدو په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زيب بدنه
 وي نو د قياس په روسه ڪندے شي چي واده ٿي دشلو يادوشتو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شلو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۳ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۳ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۳ هـ کې
 يې واده کړې وي او چې محمد صديق يې ددغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هېک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۳ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر يې په دغه وخت کې ۲۷ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۴)
 کاله دے او هم دغه وخت د هېکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو يې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښهر مکې مې واي اشقر
 او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر
 او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مېمندي کړې خداے دنورې
 د انارو سرې دانې پېژندے نه شي
 خداے وتاته کړې اناروکې زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غوار ي او پي بحث پرې او شي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صدیق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې يې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صدیق دے کوم چې د
جمیل خان زوې دے او نوسحال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعران قې وې او حکومت يې تر
لرې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صدیق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جابداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوه کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه يې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديو بل
صدیق چې د چارسدې هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

چې نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته يې

د فوځ په معرفت د صدیق چې د چارسدې

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صدیق بل صدیق دے د چارسدې

ملک دے په چارسدې اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدې ته راشو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگرو
 د لاسه پي رغا هر ٿه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم دا غلے دے د دي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو مي کٻي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
 ميان گانو په نوم هان له يو چم کٻي هميشه دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خيل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او حڪه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خود
 صديق دتوره زوي سکندر خان خټک په خيل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانہ کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خيل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو مي کٻي کٻي ووپي د هغه
 هائيه به افضل خان په اکوري حسلي کولې نو ايا موبزه د دي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو حڪه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا۔

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه څې هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړې دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو بکار او واضح شوت د صديق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په دزپه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندے کړي خدای د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درپه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بيا پې ا سمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبېح د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي دهغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاريخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱ کې
څاوري ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د ختيکو په لورې ته تحصيل
نوشهر کې دي -

ستر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کبھی پہ صفحہ ۱۸۲ دعوپہ
سرخط لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کبھی لڑ غولدی یو
دود کربنی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورینین سے یں پشمی میں فیر میں بیگ کی اولاد سہی ہے
پہ دہی علاقہ کبھی پلوسی - د پپرو او پی ر ک کبھی ا گو گوری پہ کن
تعداد خنکل پہ شکل کبھی ولا پی دی او دد غہ خلتو د آ صدن ذریعہ
دہ - دانوو د صدیق د حائے حایگی بارہ کبھی بحث او ددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ و و او قیتر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دعو شحال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کبھی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کبھی یک دے -

دا غزل د خان ددی غزل جواب دے
کہہ دا ساستر کی را و جا رہا سم خان سے

پہ دہی شعر کبھی صدیق دعو شحال بابا د خان " توری پہ احتراپی
طیجہ کبھی یاد کپے دے او دہا بکارہ خبرہ دہ چي دعو شحال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دعو شحال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہہ د خان
پہ ہیجہ سرہ پہ خیلو شعرو نو کبھی یاد کپے دے تکہ عبد القادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيا به تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دې کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونونہ ثابتہ شوہ چي صديق هم ددغه کورفي
 شاعر دے د نوح شمال بابا نوم په ، احترام سره سکه دهغه د زمانو
 په خان په شعر کي ا خلي نور چاکه ذکر کړه نو نوح شمال يي یاد کړه
 خو چو زمانو او وروپروني د خان په نامه یاد کړه چي په دغه کي
 دخپل سکه دور جمال خان زوي صديق يي هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خاندا يي رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کي څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چي د مغلو ننگ خوار دي سکه په خپل يو غزل
 کي په صفحه ۱۰۷ باندې ليکي

توره شري بنه ده نيمه ننگ نيمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واپه لپوني شول پښانه چي پسي زغلي
 ننگ و ته يي شا کړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتو د که اوس بيا و ننگ د پاره
 سور په شهزاده کا دغه تور خوني په سر
 رواندي زه هلک ووم چي پرې دو ب محمد مين شو
 بنه بنه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري دنگ په کار کي
 نوم يي د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرېي خبر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه چې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي ترڅو کړه وو
 او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندانې جذبې غږت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خاڼي شرغړ

او دغه شان دچند ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د ميرني خلقو تاسه کوي
 ده په دې ختمه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې ئې دېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېد شاعر او شپول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتله شي نو صديق باندې د خوشحال ننگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہر پتوب شجاعت مہن شاعر دے سکھ وائی

مہر پی پت مہر پتوب سرہ یاد مہر پی

د نامردو کلہ شوک وائی سنندری

د زمري نامہ پرې کسېر دہ زمري ^{وئی} ^{ہے}

کوان بہ ہان کاندی دتورو پتہ مہدان شوخ

مٹلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويشلي

دي چي صديق د تصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر ہم

وو بولدتہ کبني مونر گورو چي صديق واقعي دتصوف اولوک

د درونو نہ تہر شويے وو دھغلہ صوتيانہ شاعري کہ اوکتے شي نو د

شعرونو نہ معلوم پي چي صديق مريد دي تصوف ہم کرے وو يعني صد

ديو کامل پير نہ بيعت ہم کرے وو او مريد ي ئي اختيار کوي وہ

سکہ دا لاندی شي شعرونہ مونر تہ بنا ئي -

ہر چا وتہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وئيل د پير لہ برکتہ

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نہ ئي مردودہ

تسامي قباحت د وي کہ باور کسہ

چي مريد د خپلہ پيرہ شي مردودہ

او د غہ شان د ديوان پتہ صفحہ ۲۵۰ وائی -

۱. ڇڻي ثابت ڀيه شريعت شي
 ۲. نو سالڪ د حقيقت شي
 ۳. د توحيد ڏيوه ڪسري بله
 ۴. ڇڻي روان ڀيه طريقت شي
 ۵. ڇڻي پرواه به دفتن ڪري
 ۶. ڇڻي ڏيڍ ڀيه معرفت شي
 ۷. د تلقين ذڪر حاصل ڪره
 ۸. ڇڻي مشغول ڀيه محبت شي

ددي شعرونه معلوم ٿي ڇڻي صديق د صوفيت اود تصوف
 درجو۔ مسالو ڏيڀري ادميري ادا بونه پوره پوره واقف
 دے او ڀيه تصوف ڪڻي ڏيو استاد حيثيت لري صفه حڪم ڇڻي د
 صديق پلار فقير جميل بيان هم يو ستر روحاني مقام لرو اود
 جذب و مال ڀيه مستي ڪڻي مست د لوي الله ڀيه معرفت او د
 حق رنڀا موندلو د پاره سرگودانه وو اود شريعت اوطريقت
 نه پوره پوري خبر وو ڀيه دغه وجه صديق هم ددغه مڪتب
 طالب علم وو او ڀيه دغه مڪتب ڪڻي نڪه ڏيڀار نور مقام لرو۔
 ددي دومره تفصيلي بحث نه ٿي موزن ته معلومه شوه ڇڻي
 صديق گمنامه نه دے سوانح ڇڻي معلوم شو صديق خبڪ دے
 دھوشحال بابا دسڪه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 ددغه زماني دے دھوشحال بابا د شعرونو رنگ پوي اثر انداز

دے - دعو شحال دوخت د جگړې ستائنه ئې کړې ځپله علاقه او
 کله ئې خوږه او نوبار بشپړ دے - او د خوږې کړنې ئې ستائيلې
 دي و مغلوبه ئې وئيلې دي دعو شحال بابا په شان ئې د
 مېړني توب بهادري شجاعت ستائني کړي - او څنگه چې ئې د تره
 د اېمل خان او دريا خان سره د هغوي د مېړني توب په وجه مينه
 ده نو دغه شان ئې د اېمل خان - دريا خان او ځپل تره
 دعو شحال خان سره ځپله مينه ښکاره کړي - د تصوف د مختلفو
 منازلو او درجونو واقف او د دغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعارې هم وئيلې ئې څنگه الله ده که چرې د
 بل خاندان سره ئې تعلق وے نو په ديوان به ئې بدل چا
 رنگ زيات وو خو معلومېږي چې د ځپل تره په وجه ئې
 په شعرونو د هغوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه ئې د
 تصوف رنگ ددې ټولو شواهدونه معلوم شوه چې صدیق
 د جمال خان رحيم بيگم فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا وراره
 دے او د صاحب ديوان شاعر صدیق دے و بده مرغه د دوي
 د پلار حالات لایه تيار کيږي دي نو په تېره تېره ئې د زوي
 حالات دا وه د صدیق متعلق د راقم را ئې او څېړنه يوي
 الله دي او کوي چې نور تحقيق پرې وشي او نور معلومات
 دا برسېره شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشایي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراز خان تاريخ خټک حيدريه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنسي ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرصع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنسي خېبر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي توکه لیکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو محققينو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بيا که زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگريز محقيق پاړسي هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقيق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
لیکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کڼي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر وخوا اولسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کڼي راغلي ده
ده تکيل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کڼي نور حقه معلومات چاته هم نيسته - (۱)

ستر محقيق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کڼي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۴۹۳ باندې ليکي -

داقم المعروف محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کڼي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کڼي موجود دے
په آخر کڼي ليکلي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډه"

۱۱۱ پادري هيوژ کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله څې صفي الله ختيک د بانډې ملا د مصري
بانډې نوښار تحصيل وو نو کيد څه شي څې ابراهيم
څه ورځې په مصري بانډه کښې هم تېرې کړې وې
او ځکه څې صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
کښې ذکر هم اکرېو۔

د ابراهيم باره کښې د افضل رشاد د وېشانته پس هغوي د ستر
محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کښې
هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
مشهور بزرگ پير پونده مېر په اولاد کښې يو
ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبې
د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کښې د موزوني
طلقي شاعر او اديب تېر شوه د۔

په بل ځاي کښې هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د بک
په سپړوي کښې د څه کله څې صفي الله ختيک
په مياشت د صفر المنظر ۱۲۴۳ کښې دده ذکر د
تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د د
او د ميان صېب محمد عمر د شملکو زوي عبيد الله
میان گل د خپل کتاب هفت پېرک په ديا چاه

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان گل په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلے شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدوونکے وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېدوونکے الملوک
قيصې هم ليکلي دي - قلبي ذخيره ېې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندې ښه يو غزل ېې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ېې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ېې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانے نورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چې په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ڀي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردی وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چڻ پښتو -

~

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڼي د عشق فرد یم
د عشق نوم حکه په ما باندې سهي شه
وچي شونډې ونډې سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گوډیم
که ځي سراو مال دیار په مینه لارشي
خدا ځي دې نه کړه که پري گوم یا پري سوډیم
تعلق هستي ځي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڼي روان فرد یم
دامن واخله چر ځي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڼي لکه گورډیم
بپردان د عشق له سوزه خیر نه شو
بواهم حکه منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره

کښې يکي -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادري هېوز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رر کيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى سرود تذکړه نوياس، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خيږنه شول

ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار ې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځاي کښې
يکي چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نومبار وسېدونکې ده او په بل ځاي کښې د اشرهېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد من فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب به گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله ووتلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کړي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنښن بي تمثيل کني چي دميان
انځور کلا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انځور کلا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانوي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تہلہ تہی او پیش کوی بہ ئی -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خپل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم ئی دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشائی زمونز رہنمائی بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لارچیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانہ یہ شاعرانو کبھی خوشحال با
ہم یاد شوے دے پښتو ادب باندي ددہ او ددوی دخالدان لوی
احسان دے - خوشحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کورسی ئی ہم
دپښتو ادب خدمت کوی لگیادی - او پښتو ادب تہ وده وکوي -
دغہ شان د خوشحال بابا مشر رورچي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو باندي یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکه د خپل رور د توری او قلم خاندو او یہ ادبی میدان کبھی
دخپل رور خوشحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق دا وچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لارچیلہ کر ددی شہر با وچ جمال بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہ پتہ سوری نو کباب او دافغانستان نویالی
اوستریکوال عبداللہ خدا شکار بختائی یہ پښتانه شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومنو صفحو کبھی نوکو سرہ د هقوي دشعرونو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کوے دے - ددوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دي دغه شان الرشيف سټي
افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
زه د خپل گران مشر ميان فردوس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
نسب نه حواله ورکړم -

لس
د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشعي اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت څي دغه شاعر څي ذکر څي به څمن څي مدد څي وگڼن
څي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغان څي پادري شيرز کړي
دغه گمنامه نه دغه گمنامه ځکه دغه څي پاتېتق نه دغه دغه د
فقير جيل بېگه جمال خان زوي دغه ځکه څي هم په دغه کتاب څي د
يوې زمانې د شاعرانو په قطار څي ځاي کړي دغه.

دغه شان بناغلي افضل رهناب بيگي څي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيگ څي دتميل نوښار يوکله دغه اوسېد وکله وو د مصري
بانډي لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري څي د سيند په څار
ده بلكه دا هم وپيل شي څي اکوري او مصري بانډه څي فرق
نه وو بلكه هرکله څي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډي څي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
څي په تاحت هم ياده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمي - اکوري
دنهال پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو څي آباد دغه - دا هم يو ثبوت دغه کېد شي څي ابراهيم بابا
په مصري بانډه څي سکونت اختيار کړي وي ځکه څي مصري بانډ
او دغه قول نزدې خواوشاکي خودخوږي ملکيت او جابدا او
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرفاني مې يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون څي سرخط څي "اخلاقاً نه" دغه څي بيگي -

افضل خان دا ذکر نه کوي څي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
 کښې د فقير ابراهيم پشتمن سهروردي يو غزل
 راوړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
 سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
 چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
 ابراهيم حکه منت يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکي په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
 لار کښې روان فرديم دا بنايې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
 وو چې د فنايې الله مرتبه ده چرته د مقام د فرديت خاوند ابراهيم
 او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
 چې ذکر نه کوي -

دا وو د اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم دغه ابراهيم
 بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
 رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سخي نه وو بلکه هرکله چې
 هغوي ته معلومه شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
 او د مصري باندي او سپدونکي دے نو درې نه معلومه شوه چې
 دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
 مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

۴ - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کړې او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده بلکه په یو غزل کېنې وایې

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي دغو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لري که په سل حله کړې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې وھي ھو ھو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان يې پرستش کا له فوشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يو يو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اوز يو ترسبه کا چي به خو څو
د ټواقي شاهين ياغي شورا به نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -
دغه شان په چمن يې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامه رختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزل يې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوع دے -
په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ د ۵۵ - د ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي يې ديو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندې اکوري اوسېدونکي
د دغه ځي د اوسېدو اوکلي تېوت د بل تېوت ځي دا سې
نيشته چې چرته په ليک کښې راغلي وي د ابراهيم بابا په غزلونو
باندې د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زمانې په شاعرانو
کښې ښودل شوي دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کښې د ابراهيم
بابا نوم شته او د زمانې سمون ځي هم دهغوي د زمانې سره دے -
د دې تحقيق په رڼا کښې دا ثابت شوي چې دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بېگ فقير بابا زوی دے د مور نوم ځي بي بي
رابعه وو په قام اسماعيل خېله وه - ضروري نه ده چې بس
دا تحقيق سې دے بلکه زما د دې مضمون ليکو مطلب دا دے چې نور
پياوړي محققين دې هم لټون اوکړي اوپه دغه موضوع دې
څه او ليکي چې داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو اکېډمي پېښور
يونيوستېي ۱۹۸۳
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور،
يونيوستېي ۱۹۷۸

- ۳- ڀيرو زياردي ڪيڏا فغافي د ڏٺو ڏيوي عبداللہ خدا متڪار
نعتاني په سرزده ڪابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوشحال ريوي شماره ۱ پښتو اڪيڊمي پښور يونيورسٽي ڪال
۱۹۸۳
- ۵- صواد مل زلعي فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه ڪابل ۱۹۷۷ء
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مڌونه و مرتبه انوار الحق
سيد يونيورسٽي بک ايجنسي خيبر بازار پښور
- ۷- جيبي عبدالحميد پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسٽي بک
ايجنسي خيبر بازار پښور -
- ۸- فقير خيل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خيل انجمن اتحاد
جمال خيل پشيمي اکوريه خټک سٿير ۱۹۹۱ء -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار له شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وشي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دي دکوم ځاي دي په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې خپلوي يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی یہ تائید کینی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کینی چاپ کړی او پہ اردو کینی ترجمہ
پئی اروا بنیاد عبدالوازیق کوثر کړی د ۵ پہ صفحہ ۲۳۶ باندی لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو او دوارہ د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومہد وچ د شیخ جی (کاکا صاحب گنبد سرہ نزدیکی بنسخت
دی -

د غہ شان تاریخ موضع د افضل خان خٹک کینی ہم د غہ ذکر
شوے او ستر تحقیق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خٹک ہم پہ خیل
کتابچہ "کاکا صاحب" کینی پہ صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوہ روئہ وو دیو نوم حیات خان او
د بیل شیخ عفتان وو -
د غہ کتابچہ "کاکا صاحب" پہ صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحیمکار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

د دۀ دوه روڼه په ځان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان ګان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان ګان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېر شوي او
اوس هم شته زموږ د دې مقالې دا نوم وروکے شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان ګانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان ګانو کښې خدايې خېلې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېر شوے ابک
خېل ميان ګان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم د هغوي د عمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
خوږ روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه ئې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللہ بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د اېک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوشو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - دا خو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځانته ځانته دي - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب تر بی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره بی شعر وی بی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی بی بی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید دلاس نیکے شو بی خطی پښتو منظومہ
 نسخہ ده بی دراقم سره په کتب خانه کئی کولندی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په ددی کتاب کئی میاں محمد سعید
 دزقوم بادشاه دجنگ قیصه په ډیر تفصیل سره بیان کړی ده او
 په دغه مناسبت سره بی ورته نوم "فتح العراق" ایښود دے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دی بی د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه بی ۱۶ مخونه لری په هندو پریس دهللی کئی چاپ شو بی ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نوم بی بی اوسله نسخہ د محمد ابراهیم دزقوم
 باد ... اہ قیصه نوم بی بی په خطی شکل کئی پښتو اکبریمی پښتو
 یونیورسٹی اود افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادل
 صې په کتب خانه کئی موجوده اود میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شوے دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سنځي ميتر دے خط يې نستعليق دے په قوره سياهي
ليکل شوے دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حكايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حكايت - سبب
تاليف كتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخر کې خاتمه په عنوان "بي الحائمه كتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
په باب "سبب تاليف الكتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشر رور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه ليکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو او حال واوري اے يارانو
د خپل رور په غم کې غمجن شو او د ډېره غمه او دکورني و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کې د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلې يک په
فارسي کې چې خپل عزيز ته يې دهند وستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کې په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کې هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داسه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گادي کښي د اور حه
نوروان شدم د کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي پي بڼه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه پي يار نه پي شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور پي خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب پي د غزا په يوباب کړ
د سره هم شته د دې پي قيصي نورې
د عبت او نصيحت که پي گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبَةٌ په وزير دے
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے دا ئېمه
د زقوم قيصه په هغه ۱۰۰ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي .
ای قلمه راشه بيا وکړه تحريرين
تحرير هسي چې ملک کوي واره مينيرين
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسي نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه ټوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايدله دا بيان دے هسي شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دې و اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول اصلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم تفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجهله واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يوتد بيو خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره ^{خلفه}
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تخير کړو دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يوډ مالک ماته وکړې د اخلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسوا ^{خلفه}

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هسي درحمانه خلقه

۹

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هسې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کبې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کبې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کبې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۰۱۷۰ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کبې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکتہ کبې د
 خپل کبې نه لرې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کبې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کبې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یکی

چې کارونه دتقدیر ټول د حکمت دي
څوک خبر خلقه ددرو شي په حقیقت دي
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
د خپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم د خپل بستر د پاسه خوب کړه
څوک د اوسې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم د خپل ملک . جمیلی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وویلې شوم
د پراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یکی -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په کښې صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سېر ده
خوف ندي يو عجيب منقشو ساز ده
مد وخت په هغه شه چې استاذ دے
دغه شان د جماعت هر بناؤت ئې په کښې ستايلے او په يود پر
جنکي انداز کښې ئې د جماعت نقشه زمونږ مخکښې پېش کړي
په دې سفر نامه کښې يو غزل بمحل عنوان لاندے ليکي چې يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلے
سکه څوک چې په خړ سور وي شرمېدلے
خدا ئے دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ماچرته پرې نڅو چم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاے ويلار يم
داسې وريشته چې زه نه ټم ور غلے
په وطن د بگالي کښې مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتې کوو او کله
د سفر نامې په آخر کښې دا پټ ليکدے
که يو ئې په چا پېښ چرتنه زمرے شي
غټې صورت به ئې ويرے نه ترے شي
په پښتو ادب کښې ورمېر سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته دا عزاز

حاصل دے چي په ديارلسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال دملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوشحال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرنامه
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو دپاره د نوي معنوما توپه طور
پېش کيږي د پښتو ژبې دا نوم وروکے لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوے او دکاتلنگ کلي په لويه هديره کښي خاورو
ته سپارکے شوے لوي خدائے دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکے شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې را ولي۔

کتابونو:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه ليک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکيل شاه قبيرخېل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو (فارسي) مطبوعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پانگه پښتو ټولنه دولتي مطبوعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۳ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه ومقالات قدسيه (فارسي) جزل
پرېنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي ليک (پنجسي خېل بازار پېښور)۔

- ۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م
نه تړجون (۱۹۹۱م پورې)
- ۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس
پشاور ۱۹۷۵م
- ۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید
در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجاع نب ایک خیل میان
خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -
- ۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا
نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مدان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کښې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کښې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کښې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کښې دسترنګيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کښې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کښې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
نکه د مثال په توګه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تموم الحق
کلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقیته شي
پرو د سترگو عقیته شي
حنا داخله ښه ځي آس کا
ته ځي پور په سر پانس کا
ستا صحت به ووشي کوره
ته ځي پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کښې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورسات سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج نودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پر اپرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

« معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ نغونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٽڪو د علاقي د موضع تنڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٽل په دريچه پښتو اڪيډمي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشتينزه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبدالقادر اڪوبر، نومبر، دسمبر، ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اڪيډمي
پښتو يو نيورسټي ڪنې په صفحه ۱۲۴ زمونږ قلبي نسخي " د مراد
شنواري مقاله ڪنې معرفي كړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو ڪلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبې د طبي كتابونو ته
په پښتو ڪنې منظوم ترجمه كړے دے - په دې كتاب ڪنې مختلف
بابونه دي په هر باب ڪنې درخ علاقات او دهنې د پاره نسخي ښودلے
شوي دي يوه نمونه ئي دا رنگه ده -

باب در بيان زيری

زيرے دے په دو رنگ
بيان ڪم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وایم زما رور
خودي دي دا صاحب درنج
ترې به شي صاحب د ڪنج
که اوبه خوري دهندواني
د پخې تا د اوچې
دا قائده ده د خورما دا شاري
پچي په خوراک ئي څوڪ راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښې هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو-چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کښې د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښې د بیمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کښې ورته مېډیکل ډکشنري هم وپیل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښې منظوم طبي لغت نه دے تېر شوی او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کوونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر خېل بېگ له اړخه را پېرړو شوی دے او زما په کتابخانه کښې
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تالیف کړې ده . د دې نه مخکې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقیقتونو په کار به هم راشي - میان تجمل شاه
فقیر خیل د صاحب دیوان شاعر - عالم - مبلغ - یکو ال میاں حمد الله
فقیر خیل زوے دے او د میاں حمد الله فقیر خیل دیوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدسې سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقیر جمیل بگ په اولاد کښې دے - د میاں تجمل شاه فقیر خیل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقیر خیل، مرتب د میاں فردوس شاه فقیر خیل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د ا رنگه ده -

میاں تجمل شاه ابن میاں حمد الله ابن میاں
کمال الدین ابن شهید الدین ابن شیخ فرید گل
ابن فقیر محمد صدیق ابن جمیل خان یا جمال خان
رفیق صاحب ابن شهباز خان ابن یحییٰ خان
ابن اکوبره خان ابن درویش محمد -

د میاں تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوی نومونه داسې دي -
محمد اسرائیل شاه، محمد یوسف شاه - محمد ایوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائیل شاه چې په خان میاں مشهور و هم د پښتو شاعر
او عالم و میاں تجمل شاه فقیر خیل په سره چینه ریا رخصت کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسی یعنی د میاں اسرائیل شاه - محمد
یوسف شاه - محمد ایوب شاه زامن په سره چینه او یعقوبی کښې
د سوکالی ژوند تېروي - میاں تجمل شاه فقیر خیل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
ميان حمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کې داسې يکي -

په سره چينه کې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي نه

تاکل شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجري چې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسه د پاسه دينه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل ځاندا ن متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوئ ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقان او سرداري ژوند تېرولو خو لوسته خدا

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د گل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪي هسي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکي شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر تحقيق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستخو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪي دے -

د پښتو ڊپٽو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکي اود ويا ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپسوؤ - سیزو، ځناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبايي پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بيمارو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې ددغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پرنکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوی
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 دکشوري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیک وي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره سره
 یوچ پر اهم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادويه (بستد یا میدیکا) ورته
 هم وپیل شي ددې کتاب شروع در ب یسر و تمم بالتحید - یا فتاح -
 اشعراء تلاً میز الرحمن ته پس بسم الله الرحمن الرحیم و ما
 توفیقنا الا بالله علیه توکلنا و ائیب نه پس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیبا د
 لوعه خدایه حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خیل خدایه وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کسوم
 د خیل ذات یې شناخوان کوم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان ئي دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د د چي کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچي نوس علمونه روره	ترخيل وس حاصل کړل کوره
پخپل خلته باندي مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کني زمونږ ياره	يو رنخوس شه سخت بيماره
دارنخوس وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنخوس داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به دانته	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ و سئل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنخ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دي نه علم طب	ما په خان کړ د نود واجب
زمونږ خلته کني يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده شخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٽاڻي به پاتڻي شنه؛
ما به ٽان ٽنجه بهيل ٻنڪوونه
چي ميزان خلاصهه و رور ۵
دهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتڻي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪنهي ڪيمان وو
مشهور چي ٽوڪ عيان وو
ماله هر يونه پراسان ڪيو
دوي به هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهور ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پر پند ده په وراڻدي ڇه ته
زياتي رسري مه ڪوه ته
زبه زماشو دهر پر پشانه
گزر پدم به سو ڪردانه
حڪيم نه وه په دانشانه
چي ڪامل وي طب ڪنهي جانانه

نيت هي اوڪرو دفتر
لازم شهرته سراسر

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع ې طب اکبر کو	خدائے زمان صيب بهتر کو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ ې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ې خوس په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده سوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت ې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
په کامل مقصود نور سند شي
ما دې هم په دعا باندي
ياده وي که شوک بنه کاندي
بس کوه ميان جمل شاه ته
خپد مقصود کوه زرا نشاه ته
طالبان درته حيران دي
دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کٺ ٻيماران دي

دے تصنيف ته په ارمان دي

شپه او ورځ کوي دا کلام

افسوس زرشي لغات تام

دا وو د لغت د لیکلو سبب څې میان محمد شاه فقير خېل لیکلے او هغه قول حال څې پکښې لیکلے دکوم په وجه څې دې طبي لغت لیکلو ته تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په ځړ کاغذ په تور سیاھو لیک دے - هر صفحه ٢١ کرښې لري خط څې وا ضوئہ نستعلیق دے تقطیع څې ١٠٠٥ سټي ميټر * ٤٠٥ سټي ميټر د څيرو بوتو معدنياتو څېواناتو او ماځانو نومونه په الفبا څې طريقي سره لیک دي هر نوم په تور سیاھي سره په غټو لیکونې لیک دے او سره کرښه څې ترې په څوکور شکل کښې تاو کوي دا کتاب په اتويشت (٢٨) بابونو کښې تقسیم کړے شوه دے - د رومني يا سپه شروع داسې کوي -

باب اول در بيان ادويه که حرف اول آنها بالقباست

فصل الالف مع الایفا رو ميتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ

ابنوس - دریم د آ امیس مخلورم د آ ایل په دې ترتیب سره لیکي

دلته به ددې يودوه مثالونه او لیکو څې ددې کتاب په صفحه ٩ باندې

لیک دي -

١- آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربي ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر پيما دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفسه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فيطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپښ ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معني
 ئي په عربی، فارسي، يوناني، رومي، هندي او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

شپه اوورځ وومہ عرقاب	زہ د فکریہ دریاب
زہ زما عرق نایاب وو	فکر لہ عظیم دریاب وو
ما کو تیارہ کبھی جان	مر جو نیا غوندھی گنران
دھی کتاب تہ ہی پختاک وو	جگنو ہون زمان خوراک وو
ما پدون کسرل د پری تیا	ناگاہ لعل ڈر الماسے
و پش کسرل ما یہ حاجت مند	یہ نامہ د خداوند
طالبان دی د پر د لب	حاجت مند ورتہ اکش
شروع او کوی حکمت نواشی	دی د طب پہ نیت روان شی
لہ استاذ نہ پہ خفگان شی	چچ لغت راشی ستوما شی
شروع کوی کتاب کبھی دی	یو لغت ددہ چھی پر بن دی
عبس قبول عمر کسر پر	بعضی لوی نہ پوہی پر
بلکہ د پر دی تر ہی بہتر	د لغات دے ڈر گوہر
وی قسمت پہ طلب کار	پہ نامہ د کسر د کار
مطلب بیا موی خرمند شی	حاجت مند چھی نفع مند شی
ما دی د پر پہ دعا یاد کوی	پاک مولا تہ دی فریاد کوی
شاید خدائے ما او بچینہ	تل دعا دی راتہ کوی نہ
د جنت بوستان بہار	دالہ کوی خیل دیدار
فصل خوارہ دانش تہ	بس کسرہ میان تیل شاہ تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېرې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېر ^{موهان}

۲- طب نامه د نوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

نوشحال ديسرچم پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اثر عبدالحلیم - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور

یونیورسټي ۱۹۶۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمه اکره ننگ ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجله اباسين پښور، مياشتيزه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياريتمنت پښور -
- ۱۰- مجله پښتو درې مياشتيزه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پښور، يونيورسټي -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربې
ژبې يو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخيز د حقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معني او توفې چې په چاکېني موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیلے شي - حالانکې په نن
زمانه کېني مونږ اکثر طبیب ته حکیم وايو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت يو داسې لفظ دے چې ددې
چولي ډېره اړته او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شوے دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېني مختصره مقاله لیکل او وپل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا يو داسې نابغه عصر
ستي وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله يو بشپړ انساني کلوپېډيا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي او يا هم چې خو شحال بابا يو فنکار
دغه - يو شاعر د بې نوډا خبره نيمگړې او بې وزله ده که ژه
او يا هم چې خو شحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمرانياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو شاهده کونکې دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکارياتو ماهر دے - د پښتون نېغ شناس
دے سماجي او اسلامي غږ دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د ډېرو علومونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږ لري نو بيا
هغه حکيم دے - د انشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکيم ملت افغانيان

ان طبيب ملت افغانيان

خو شحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خو شحال بابا کېنې موجود وے - خو شحال بابا که دکاشان تو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نيکلا او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيداي نو هم ئې د عقل او پوهې په
 رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
 د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
 هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
 انداز کينې او چي پي چي (انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
 اسرار ورموز نه خبر د رکړي حکم نه وایي -

د خوشحال و شپل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي
 د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
 هغوي موزن ته په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دي که کس
 د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
 دک دے او حکم نه وایي -

درست ديوان ئې لکه بانغ د علم گنج دے
 پکيني هر رنگه گلونه هر ښال

که د خوشحال بابا حکمت موزن په معنی د طب کينې اخلو نو دغه
 مېدان ئې هم کتلے او که په دغه رڼخ غور وشي نو خوشحال بابا
 يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
 طب نه واقف ووبلکې د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و د ارو
 نه په ښه شان خبر وو او حکم نه دخپل حکمت باره کينې وایي -
 د حکمت واپل به واپم مختصر
 په معنی کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدمجن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېجر لامرئي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه د که ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غدا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي دے
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په د که (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې يوڅه پورې حڪمت لولو او داد هغوي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس من تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د احكيم مونږ
ته د حڪمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بنايي - د تودي درس راكوي - د
ژوند سپرولو حڪمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غيبت او پت
د عظمت او عزيمت د حكمتونو پت رازونه را بنكاره كوي د خپد
بېگري د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كردار درس را كوي
عرف د اچي داسي هيتچ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسرتي و هلي نه وي او مونږ
ته ئي په گوته كړي نه وي د احكيم مونږ ته د سياست او رموز
ملكيت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميازي حڪمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وركول توري وهل دا دواړه بوميه

چي پرې كار د سرداري شي انصام
يا تكيه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مړكو نه شي كار تمام
كه سردار د خلمو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

د کاميابي داز ورنښايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري د حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونښيار سري نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بديگره د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خو يوته په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زړونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمي ملائمت كړې
گنډ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو دې قيمي گومر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دا رنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك بائداد
په بدې كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمي تر سره كېږي
څه حاجت چې رساوشي تر جگړه
كه پخپله د خپل ځان په بدې نه ځي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په درون وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوري سوکندونه
 دحرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکني دي دبارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره نکرې خوا بونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دوحرفونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا رحمت د وپنا کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه خان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کني څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄيڙڪرو ڀڻه ڀري خبر ڄڻوم
ڄڻت هم ڙبهه ده دوزخ هم ڙبهه ده

خبر ڀڻگره

وڪري وارهه ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د بيل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪڙي دي ڪو نام ڪڙي
د ڻوڻو ڻوڻو داروبه تل ڪا

سڻاوت

ڪه ڪڻجونه د ڪارون دڙبهه اڻبار ڻي
په هر لور ڻي غور زو په سڻاوت

پت

سرد پي دروي مال دي دروي پت دي نه ڻي
د سري ڊچار ڻي ڪل ڻوڻو په پت دي

قناعت

د جهان په خزانه به دي خندا شي
ڪه تو اسگو په خزانه د قناعت شي

رشتيا و ڀل

رشتيا ڪره ده پڇانه مه وڀڻ ڪه
رشتيا سڙي ره هره بلا ڄامن ڪا

گفتار و کردار

سوی کہ ینہ دے پہ بنہ گفتار ینہ دے
گفتار کہ ینہ دے پہ بنہ کردار ینہ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ شہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیما وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لابہتد دے وچ کنہک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکارچی نہ دی

کہ علاج لره ہی راشی میسحاهم

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری کسکری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (منازکچی

چی دزنجیری پہ نوم ایجاد کچی کہ دفریق سندرچی شی ویشی

نو صغر شی ہم دحکمت او دانش پہ رہنا کنہی ویشی دفریق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواڙي ٿي د غبرت او
عزت پتڪي د ٻي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او ڀنو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

۴ چي دستار تڙي هزار دي

د دستار سري په شمار دي

د ڊي زد ڪڙي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم و دانش لوءِ
شاهڪار دے ڪه غواڙي ٿي د بازونو ڀسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علائون نه خبڻ شم (و نه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيڪي د باز غونڊ ٿي توڙيونه زده ڪرم او هڻن کڻي
پيدا ڪرم -

۴ چي وهل نورل - نورول کانور ٿه ڏهه باز شاهين ڏي

چي ٿي سوري لره يوسي يا مڀن دے دے يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت ڊڪه خزانه ده - د حڪمت نه ڊڪ ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د اڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او نوشحالي ٿونن تپن و حڪمتونه په
کوته کوي نويل طرف ته د ڊي هر ٿه حاصلو د پاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او خوشحاله ليدل هم غواڙي نو
دغه غم ٿي په سر هم اڻهسته په هر بوتي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه ڊڪه طب نامه بيڪي په دغه طب نامه کڻي ڏ

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پچ کيدو طور طريقي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالجه
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب نايي
 زېب وزيښت جوړه وي او د هر شخه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گڼي بلکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيښي خو بي غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بسايي.
 پچي که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه
 پچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خويه ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم خوراک کا کمه مينه

په دا شان چي په عالم کيښي د ژوندو

د دي نه پس د خوراک شېناک باره کيښي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه خوک څښي عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ځله کبې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا څيدونه استعمال کړه -
که قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
که څي موچي اور ځي ځي گينه خوږ
توپه سود څي خبر مکره چل پور
او دغه شان دېرې د حکمت خبرې څي په طب نامه کبې
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چي که څي عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان کېدې شي په
طب نامه کبې د سردرد بيماري - د نيم سردرد د سترگو بيماري
د فالج بيماري - د يرقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د څڼو او د سرو نودې پټې او ښکاره
بیماري ښودلې شوي او د هغې نېټې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه څي د جړو بوټو داروگان چي په آسانه ملاویدې شي
نو شحال بابا موبزته ښودلې او ورسره ورسره څي د اهم راڼودلې
چي د هغه طبيبانه علاج مکره چي د خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسره راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درخونو

هر شوکه موين او يکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه د خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او پرخو سرخښه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نغز او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر نننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتوسره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم دلوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي ٻوي بابا نوشحال داڙ به په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر ٻوي ٻوي ستر عالمان - شاعرن
اديبان ٽپر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
کور او کتا بون کڻي پراسته دي حوزة ن نوشحال بابا کورفي
ديودا سي فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گناهم دے او دچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻ مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي دلوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوء او زيات شهدي
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ٽولو نومونو
غلبه موندلي ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکړه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ڊپر و رياضتون او جذب و حال د کيفيتونو ٽپر ٻه وڻه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوء وو او د اتيک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موند)

د لويې پاڼې مريدان ېې په سلسله پڅټيه کښې پېدا کړي دي دغه
لور مقام د ډې څپل سکه رور نحو شمال بابا ېې د فراق او غم
په حالت کښې هم د فراقناهي په شعرونو کښې داسې ستاڼي -

ډې ېې دور په کښې طاعت کا

هغه غم د ډې خداي جنت کا

خداي د ډې غم ورځې يوسي

خو بش خورم د ډې په کښې اوسي

ډې د رور ېې پرې مقام د ډې

په اغه غم د ما سلام د ډې

دغه وجه ده ډې دنو شمال بابا د اولاد سلسلې ته خان خېل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير خېل ميان کان وېلې
شي د اقم هم د دوي نمسې د ډې جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وېل به ېې په ډې پرېشکلي انداز
کښې کول د ډې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خېل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خېل د پڅټي اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کښې وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كېنې ټي
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او وپرڅه ټي په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كېنې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كېنې ټي وپر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو اكيډمي
 پېښور يونيورسټي كېنې د قلبي نسخو په شكل كېنې لكوندي دي
 چې نومونه ټي په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ټي پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كېنې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ټي نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كېنې وپر عالمانه بحث په ۲۷ رښپښ وپشتو بابونو
 كېنې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ټي د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كېنې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كېنې ليكلې چې اوس اوس ټي
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو اكيډمي په
 فارسي كېنې چاپ كړې په دې كتاب كېنې دخپل مرشد حالات ليكلي -
 د احم يوغټ كتاب دے - ددې نه علاوه ټي نور وپر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كېنې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ټي دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه دارنگه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البركات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف مخکې په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وېسې څېړنه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جيبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اېرم چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې يکي -

جمال خان د نوح خټک مشر دور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشو د د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په یک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې يکي -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د و په پښتو
 کلاسیکو اديبانو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توتې و سېلی دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خنک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم الذهر بود در
هلقه مریدان شیخ رحگار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چې د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چې په
 هغې کښې د دوي يو ټوک غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رښا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وييلې دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چې معلومه شي چې هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکلورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم لکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکاډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و هجرې و ته ته يون کړې د خرابې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په هجرې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلراله ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درڅخه نشته بدتمو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بيزه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کارهر کور ډپر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښي شب وروزلجا وم
بل په زړه کښي څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناار وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماتته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښي څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستاد حسن خيال چرڙي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهه نه
جمال ستاله مخه نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهه نه دے

ديلم غزل

وښته سپن سترگي تاريخي چينگي دار ږي
ته لاگرځي خپل پردي په ختس نفا ږي
خدا ښه طاعت دپاره ورځ له تاسنه غواړي
ته د کالونخرڅي نن له خدايا غواړي
شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمال کښي
سختي خوهم : د موبښي په زور کسپا ږي
ستا په سرباندي بي ترس جلات ولاړ دے
کوم زمان به دي سر پر پکړه په ولاړي

ددې غزلو باره کښي دځني محترمو ليکوالو دخيال دے پڄي دا غزل پي
دجميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي دجميل بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرتہ دسيکامود وخت د شاعر کلام دے . داسي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه يادوي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکبې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلمن په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تراوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موذن دا په ۱۹۱۵ و پېل شو چې هغوي به خانغا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلے وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سر د نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان د نوي شاعر
بابا زور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس راځو هغه منظومو توڼو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د دېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کسدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد
سباح الميرن کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (انگړيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بها کو خان د يوسفز سردار اولوې
ولي الله انون څالاک بابا د نېل بسکو تخمه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا د دوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو د پاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلې او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلې وادې خلي

که خواري نه وي دې د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره يوې خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لويې عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتهلو پچې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ځي
شروع کړه هر وخت د جذب و مستي په حالت کېږي وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کپور که نه وي نه وي
د فقير به څه وي څه وي

وايي پچې هر کله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نوح خان
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنيسې وو زامنوته چې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرمن نه لرونکې
 درکړې په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مېرمن کله نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان کله نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهاښې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دما رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي چې وکړه

دایي چې يو ورځ د مغوپه وخت کې د اتیک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه چې لوستلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 چې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژبا انګولا را غل
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بهرې رکتۍ کې سورېدو نو دا
 اشعار چې اووېل -

ح

شوک به دروئی خدائے دپاره ✓
 فقیر دروئی خدائے دپاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار یاسره

اوهر کله چي بهیږی ته سور شو نو داسي وايي -

بهیږیه خه د خدائے په حکم ✓
 خه به ظالم خه به دده بندي کوونه
 فقیر شو مل د مظلومانتي
 خدائے ئي وی مل چي بنديوا آزادو

او هغوي چي دغه ظالم صوبیدار ته مخامخ شول نو په صوبیدار
 رپیدل او بگیدل اوقې بوقې ئي شروع کړي ټول مال حال او خلق
 ئي ترې راخلاص کول دده سره به اکثر په گني تعداد کښي مریدان
 گرځیدل دے به ترې مخکښي وو مریدان به ورپسي وواو دا
 اشعار به ئي وئېل -

دور دور د فقیر دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقیر دے

وایي چي یو وخت داسي راغلو چي بارانونه بند شول فصلونه
 او چیدل تخط سالي شوه خلق تنگ شول او فقیر بابا ته په ژړا کوونه
 راغلو چي خدائے پاک ته سوال اوکړه چي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓
 تحط سايي دېره په زور ده
 پرېوتلې کور په کور ده
 باران دے ورو سينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگارو باندي باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلي ارمان دے
 ورېدلے ن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويي الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اندون احمد صېب ته شريعت دپاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓
 مويته چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 دنيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوبنه راکړينه

هرکله چې د لويي خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار ڪيئي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لاني ڪوي ٻي مٿن ٿيه

۱۰ ۵ ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻ نه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي روز ٻي د معرفت لار ٿي خيله ڪوي او هروخت
 به په جذب و مستي ڪنبي وو خونچيل خاندا ٿي روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ور ڪري او ٿوندي ٿي ساسئي او دي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جمال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم ٺهيل ڪري دے او په منظومو ٿو ٿو ڪنبي ٿي اشڪال
 ڪري دے لوي الله دي او ڪوي ٻي ددء د ٿوند ٿول حالات او ديوان
 او نور ڪتابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوء معلومات را بنڪاره شي
 د دوي د پيدا ٿيڻ ڪال نه دے معلوم البته دوفات ڪال ٿي معلوم دے
 دا بجدو په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڪنبي محققين ٿي به قياس ڪنجه زير پدانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو نڱوا په گوٽا گوٽا ڪنبي پروت دے په

تنگار و کني چي د جهانگيري او اکوړي نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي د هله ټي مزار دے د پښتونخواه د لري لري نه ده
عقيدتمند راځي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې غرس
او مېله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنگي له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کلاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقيرخېل په سريزه د انجمن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبد الله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فرا قنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کلاخېل سياح الدين تذکره شېخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

۸- مجله پښتو پښتواکېډې پېښور پښتورستې ستمبر ۱۹۷۱

۹- هېواد مل زلمې فرهنگ زبان و ادبیات پښتو افغانستان

د علومو اکېډې ۱۹۷۷

۱۰- ماهنامه الحق دارالعلوم حقانیه کوره خټک اکتوبر

۱۹۸۰ و اکتوبر ۱۹۸۱

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبېڼې -
لټون - چاڼول د مخه ټيځنډ بنيادي حقيقت معلومول - ديو ټيځنډ
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
رواياتو په رڼا کبني د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې يا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او يادې د معلوم شوي حقائقو نور ريات ته تشریح
او تفسير او شي او وسعت دې په کبني پېدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه (وکړي) - تحقیق په هر ميدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر ميدان کبني وي دا د برکسران

او کي پڇڻ ڪارڊ ۽ د تحقيق ميدان ۾ ڀرارت ميدان دے په ڊي
 ميدان کښي د تحقيق اسونه سترې شي تحقيق په کښي بي ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د ڊي به حوصله نه با ټلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي د ڊي شال د سمندر هم دے چي په سمندر
 کښي د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشڪله او گرانه وهله شي چي کله کله په کښي د
 ډو پيدو پره هم وي خود غه ملغرو پسي به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به دغه تل نه را وپتل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښي لاميا بي موي د ريو ډرڼونو ناک او د چسپ علم دے
 تر اوسه چي چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ټي ختمي نه دے و ټي او نه تحقيق
 ختمي کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که چري مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو دغه د زمانې تا کال
 دغه د ليک او دغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښي اچول پکار دي دغه شان دغه شخصيت دغه وخت ډڼونو حاله زېږېدل.
 استوکنه و غږ دغه د خپل کلام په رڼا کښي او دغه زمانې د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښي به ټي رايې قائمول وي دغه نه پس چي هرکله دغه مواد
 پيدانه شي نو بيا به د چاپېښ چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کښي خه ليکل سري وي د هغې
 په رڼا کښي به رايې قائمول وي. په تحقيق ډېر لوست
 بحث کېدے شي او د دغه بحث په رڼا کښي پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوته بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به بړ تشریح یا تفصیل یا نول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

محقق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي | ۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :-

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنياد ڏي
 ماخذ کڻڻ شي اوڀر ڏي ڪنڀي هفتہ دستاويزات شامل ڏي ڇي ڀه
 هئي ڪنڀي د هفتہ واقعاتو ريكارڊ موجود وي ڇي تحقيق کونڪي
 يا بيڪونڪي ڀه ڇپلہ يديلي اورپڊلي وي يعني ڀه بنيادي ذرائعو
 ڪنڀي د موقوع شهادت زيات ا همت لري ڇي ڀه هئي سره د
 تاريخ ڀه معقوليت ڪنڀي اضا فته او شي اور قلمر شڪ شبه ختمہ
 شي د ڇي - يونڊو ڊ ٻيٽس ڀه وڻا سره مور ڇينو بنيادي
 ماخذ يا مصادر ڀه دوو قسمون ڪنڀي تقسيم ڪري -

ڀه ڏي ڪنڀي ذاتي
۱- بنيادي مخطوطات: - لاغذ وٺڻ - دستاويزي

ريڪارڊ وٺڻ مرڪي او نور متفرقه ڇڏڻ وٺڻ شامل ڏي -

ڀه ڏي ڪنڀي
۲- د مرڪزي حڪومت مطبوعات: - د صوبائي

حڪومت مطبوعات خود نوشت سوانح عمري ياداشتونه تقريرونه
 د خطونو مجموعي اونور معاصر مفهومون شامل ڏي -

د بنيادي ماخذ مثال گران او محترم تحقيق - نقاد - شاعر -
 ڊرامه نگار پوهان همايون هاسٽ ڀه ڇپل تاليف د تحقيق فن
 ڪنڀي ڀه صفحہ ۵۶ ڏي رنگ ڪنڀي ورکوي -

ڊاڪٽر جميل جالبلي ڀه ڇپل تعريف تاريخ ادب اروچند
 اول ڪنڀي د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلعي ننڍو
 او مطبوعه تصانيفو ذڪر ڪري ڏي ڪنڀي ڇنڀي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خواجه کریم دے - دي سلسله کښي د اکتبر
 جمیل جالبی د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاریخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲ - ۴۹۳
 ښکي - د سيد بلاق په ۱۳۵۴/۱۷۴۷ کښي د معراج نامي په نامه
 کتاب وليکلو .

د دي معراج نامي نسخه د اکتوبر په خپلو سترگوليدلي ده چي حواله ده
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان ننه
 علاوه ته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تهرې شوې دي
 چي د تصنيف سن په کښي ۱۳۵۶ ورکړه شوه دے -

په دي عبارت کښي د سيد بلاق د معراج نامي ذکر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چي دلته پيش کړه شو -
 ۲- ثانوي ماخذونه :-

که چرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کښي د خواږي په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسي حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت کښل شي په دي کښي نصابي کتابونه
 چينتي يانې قيصي سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 و غېره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دي ماخذ مثال به په دي ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيواد مل دخپل
 تالیف په هند کښي د پښتو ژبي او ادبياتو د ايجاد او ودې پراوڼه

په صفحه ۱۰۷ باندې يو اقتباس د بل په حواله وړکوي -

« ديوان رخته په پارسي او هندي ژبو دده ديوان
د ۷۰۰۰ څخه ډېر څو ځايونو ته هم يادونه کړي او مفتي ولي الله
وييلي دي چې نواب محبت خان په پارسي ژبه يو قوي ديوان
لري »

په دې اقتباس کې د اظا هرې بې چي دغه ديوان زلجي هيواد مل
په خپله نه وويده بلكه د مفتي ولي الله په حواله او د كاكستان رحمت په
حواله د اقتباس ليكل دا وودناوي ماخذ شال ځنې محققين د اقتباس حواله
نه وركوي د مصنف چاپي اقتباس ليكلي وي نوم هم نه وركوي بلكه داسي
ترې ښكاري چې دا دده خپل معلومات دي دا يو د پر غلط كار او غلطه طريقه
ده په دې د تحقيق مقصد ختم شي -

کتابونه

- ۱- اېم سلطانه بخش، ډاکټر - اردو ميں اصول تحقيق د انتخاب
مقالات ۱ جلد اول - مقتدره قومي زبان اسلام آباد ستمبر ۱۹۸۹
- ۲- اېم سلطانه بخش، ډاکټر - اردو ميں اصول تحقيق د انتخاب
مقالات ۱ جلد دوم مقتدره قومي زبان اسلام آباد ۱۹۸۸
- ۳- هما محمد هايون - د تحقيق فن
اداره فکر و ادب مردان ۱۹۹۲
- ۴- هيواد مل زلجي - په هند کې د پښتو ژبې او ادبياتو
د بچاد او ودې پر اړونده - شرکت پر نېنگ پرېس لاهور ۱۹۹۴
- ۵- شاهيږي بسيم ډاکټر « ادبي تحقيق کے اصول مقتدره قومي زبان اسلام آباد.

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوونکي نظم د شخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلي
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والي
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولي شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلي شي نظم ډېر د
انسان جذبات او احساسات دا ولږځوي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر د انسان
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراحه ميدان دې په دې کښې د ادب هر يو صنف ځايدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاح کارناچي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي ښندلو - پاشلو او خورولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۱۹۰ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکې دے او معناي نوستل خورول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نو اوديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې ووايي چي دوښلو - ليکلو

او د لوستو عامه هیڅه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي او سپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانول شي نثر دے

د انځور و د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یې کي -
۱- ملتون وايي: پچ نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یې کي: فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي: د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرېچې دیوبل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

یو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه یا وپنا وټلے شي په دې کټې تقریر نه

بیا نونه - وپنا کافي چچ عالمان او پوهان ې په جرگو-نوټو

مخفونو او ټولنو کټې کوي دا هم د نثر په قسمونو کټې

شمارلے شي په یکلو کټې کم او په وټلو کټې زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یو اهم قسم دے لکه چې د نوم منه

ظاهر ده چې دا نثر دیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو-

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو د پاره په تحریر یا لیکو

کټې چې کومه وپنا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغږه دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دوټم شاعرانه او دانشاء

پردازی نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطیف او مشور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیہ دار او متجعج او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چې قافیه نه لري په دې وخت چې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي د اړه دې نثر
کې يکله شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې د پر کتابونه يکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۱۳۹) خوا و شا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مېني دي پور) معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندل کتاب پټه
خزانه چې د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کې
متنازعه حيثيت لري دهغې په وايي چې د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۷) خوا و شا
نه شوې ده او ده د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه يو کتاب د
"سالو وېزمه" په نوم او يکلو معناي ده "رېگستاني نيم" دا
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پټه خزانه کې د لرغوني
پښتانه چې د شيخ کټه تاليف دے نه روايت راخستے دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلے چې دا به د نثر
رو مېني کتاب وي وپي چې چا يه له نه دے او وجود ي

نيشته به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خوا و شا کني تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشا کني او سېدو خني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چي څو پاڼې ې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريدالدين عطار د
 فارسي د تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نو خني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کار نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼې موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼې هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نشر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نشر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز ې د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکتو ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه ې ماڼکرو
 فلم په شکل راوړو او چاپ ې کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نشر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوه او د نشر يو مينه کار خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښتو کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلیس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکلمه سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نمسه وو تاريخ مرصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او نونډ ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته ښکلا او ځلا وړکوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب کېې مخکېې او زيات د سې او نثر کم پوهانو
 ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
 وي که ډرامه - که ناول وي او که ټکل تحقيق وي او که تاريخ په هر
 صنف او اړخ کې په نثر کېې زيات ښکلا او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- ريښتین صديق الله د پښتو نثر هنداره يونيورسټي بکاږنسي
پېښور -
- ۳- د افغان يا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاريخ عظيم پېښنگ هاؤس پېښور
۱۹۶۸ هـ
- ۵- رفيع جيب الله د پښتو نثر خوانو فرزند کړي د افغانستان اکاډمي د
تاريخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مريم يارې د پښتو نثر تاريخي او تنقيدې جايزه - تاج
کتاب خانه پېښور ۱۹۸۶ هـ
- ۷- جيبسي عبدالحی پښتو نثر ته کړه کتنې پښتو ټولنه افغانستان
علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**